

Ko pesem zmagovalka naše slave
poljubi z vencem naših se gorá —
tedaj na begu vrag razbite glave
poslednjič v boju smrtnem vztrepeta!

Ne boj, ne boj se tam v prestolnem mesti,
srce in roko damo Ti, vladar!
Naprej, na boj za Té v ljubezni zvesti
do zmage valovi nam src vihar!

Fran Žgur.

Domovini.

O, domovina, tebe se opleta
ljubezen moja, tebi le sem vdan!
Kar zna telo, kar more duša vneta —
ves tebi sem do smrti darovan!

Bodočnosti se zarja ti obeta,
od slutnje blage sem prevzet, močan . . .
Ob bratu brat stojimo brez trepeta,
v srcé gre volja, levja sila v dlan!

O, vstani, pridi, doba zaželjena!
Nič več peklà! . . . Na zemlji bodi raj!
Od naše si krvi nam posvečena!

In ko objame slave te sijaj,
takrat ostane želja mi še ena:
Ti vase sprejmi me — pokój mi daj!

E. Gangl.

Prilika.

*Pod nebom ptičic roj žgoli,
na polju pisan cvet dehti —
a ptičji spev in polja cvet
v dnu srca mi je razodeti.*

*Kar svetlih zvezd ima nebo,
odseva vse jih morsko dno:
srce-nebo, srce-morjé,
krasote vse mu v dnu ležé!*

Fran Žgur.